

مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيُصَلِّ إِذَا ذَكَرَهَا، لَا كَفَّارَةَ لَهَا إِلَّا ذَلِكَ

له انسې بن مالک رضي الله عنه خخه روايت دي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: «مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيُصَلِّ إِذَا ذَكَرَهَا، لَا كَفَّارَةَ لَهَا إِلَّا ذَلِكَ: {وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي} [طه: 14]». «له چا خخه چې لمونځ هېر شو، نو هغه مهال دې وکړي کله چې ورياد شو، لدې پرته يې بله کفارته نشته: {وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي} او زما د» [ياد لپاره لمونځ وکړئ] [طه: 14]

[صحيح] [متفق عليه دى (بخاري اومسلم دواړو روايت کړى دى]

رسول الله صلى الله عليه وسلم بيانوي چې له چا خخه هر يو فرضي لمونځ هېر شو تر دې چې قضا شو، نو کله چې ورياد شو بايد په راگرځولو کې يې بېره وکړي، ځکه د لمانځه د پرېښودلو گناه يې نه بخښل کيږي او نه پرې پرده اچول کيږي تر دې چې مسلمان بېرته خپل لمونځ راوگرځوي کله چې ورياد شي، الله جل جلاله په خپل عزتمند کتاب کې فرمايلي: {وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي} [طه: 14] ، يعنې هېر شوى لمونځ ادا کړه کله چې دې درياد شو.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/65088>

